

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šetalište dr. I. Lebovića 42

Poslovni broj: P-54/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Bjelovaru, po sutkinji Zlati Bašek Skrba, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, Karlovac, Luščić 70, OIB 18424145348, kojeg zastupa punomoćnik Ante Šeparović, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika DARIA LOVRICA, Vale Vouka 7, Zagreb, OIB 87801740786 kojeg zastupa punomoćnik Zoran Vujasin, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Vujasin & partneri j.t.d., iz Zagreba, radi pobijanja pravnih radnji, nakon javne glavne rasprave zaključene 11. lipnja 2024. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, 25. srpnja 2024.

p r e s u d i o j e

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom dijelu koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Dario Lovrić, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 vratiti u stečajnu masu tužitelja Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Luščić 70 sve imovinske koristi stečene na osnovi Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključenog između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Dario Lovrić Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba."

II Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak postupka u iznosu od 250,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 25. srpnja 2024. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj 15. ožujka 2021. navodi da se pred ovim sudom vodi stečajni postupak nad tužiteljem i to pod brojem St-445/2020 i da podnosi ovu tužbu radi pobijanja pravnih radnji na temelju čl. 212. Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/2017; dalje u tekstu: SZ). Stečajni postupak nad tužiteljem da je otvoren 17. rujna 2019. rješenjem br. St372/2019-4. Dana 15. ožujka 2021. stečajnom upravitelju tužitelja sud je zaključkom br. St-445/20220 odobrio podnošenje ove tužbe. Pravna radnja koja se tužbom pobija je Ugovor o prodaji tražbine od 19. svibnja 2017. zaključen između pravnog prednika tužitelja - SYNERGOS EKO d.o.o. zastupanog po direktoru Dariu Lovriću i Daria Lovrića osobno – ovdje tuženika, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba.

2. Tužitelj u bitnom u tužbi navodi da je predmetni Ugovor pobojan iz razloga što je njime pravni prednik ovdje tužitelja „prodao“ tuženiku bez ikakve novčane naknade, uopće bez odredbe o naknadi/kupoprodajnoj cijenu, tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn osiguranu fiducijom na nekretnini upisanoj u zk.ul.br.6756, k.o. CENTAR, ZK odjel Zagreb – etaža E3 -stan broj 4., peterosobni stan u etaži +2, površine 188,06 čm sa spremište bro 4 u etaži -3, površine 3,00 čm), uz pripadajuće fiducijarno prethodno vlasništvo predmetne nekretnine. Dakle, predmetnim ugovorom Stečajna masa tužitelja da je bez ikakve naknade (za 0,00 kn) izgubila tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn zajedno sa prethodnim fiducijarnim vlasništvom iznimno vrijednog stana, velike površine, na Pantovčaku u Zagrebu. Predmetnim Ugovorom da je Stečajna masa tužitelja zajedno sa stečajnim vjerovnicima oštećena za najmanje 2.492.778,25 kn.

3. Predmetnu tražbinu osiguranu fiducijom da je SYNERGOS EKO d.o.o. zastupan po direktoru Dariu Lovriću 2015. otkupio od nekadašnje Splitske banke d.d. (sada OTP bank d.d.), a što da je razvidno iz podneska OTP banke d.d. od 27. prosinca 2019. koji se nalazi u spisu stečajnog predmeta St-445/20 (ranije broj: St372/19), te iz pripadajućih priloga tog podneska.

4. Smatra da SYNERGOS EKO d.o.o. nikada nije uknjižio predmetni ugovor u zemljišne knjige, odnosno nije uknjižio svoje fiducijarno prethodno vlasništvo predmetne nekretnine namjerno, iz razloga da ošteti vjerovnike, odnosno da vjerovnici ne saznaju da bi budući stečajni dužnik imao kakvu imovinu. Stečajni upravitelj da kasnije dolazi do saznanja i posjeda gore navedenog Ugovora o prodaji tražbine kojeg je preneseno i predmetno fiducijarno vlasništvo sa imena SYNERGOS EKO d.o.o. na ime tuženika. Također, niti taj Ugovor da nije uknjižio u nadležnom zk. odjelu, te i dalje kao prethodni vlasnik stoji upisana Splitska banka d.d. (sada: OTP bank d.d.). Pobijanjem predmetnog Ugovora, utvrđenjem da je isti bez učinka za stečajnu masu, Stečajnoj masi tužitelja bi bila vraćena tražbina vrijedna 2.492.778,25 kn zajedno sa fiducijarnim vlasništvom nad gore navedenom nekretninom, stoga da je neupitan pravni interes tužitelja za podnošenjem predmetne tužbe radi pobijanja sukladno čl.202. SZ-a. Nadalje, navodi da je predmetni Ugovor sklopljen unutar dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja nad tužiteljem, a u godini (2017.) kada se nad pravnim prednikom tužitelja vodio predstečajni postupak.

5. Tužitelj nadalje ukazuje da uzevši u obzir sljedeće činjenice:

- da je ovdje pobijani Ugovor o prodaji tražbine zaključen 2017.,
- da je isti Ugovor zaključen sa bliskom osobom u smislu čl. 207. st. 2. SZ-a (sa direktorom stečajnog dužnika),
- da je pobijani Ugovor naslovljen kao 'ugovor o prodaji' a da u Ugovoru nema odredbe o kupoprodajnoj cijeni/naknadi te da nije izvršena nikakva isplata za prodaju tražbine,
- da je tijekom 2017. proveden predstečajni postupak nad pravnim prednikom tužitelja,
- da je 2019. otvoren i zaključen skraćeni stečajni postupak zbog 'nepostojanja imovine', da je očigledno da su obje ugovorne strane (tuženik osobno i pravni prednik tužitelja zastupan po tuženiku) bile i više nego dobro upoznate s činjenicom da je pravnom predniku tužitelja prijetila nesposobnost za plaćanje i da prijenosom tražbine osigurane fiducijarnim prethodnim vlasništvom gore opisane nekretnine izravno oštećuju vjerovnike tužitelja u smislu čl. 202. st. 1. i 2. SZ-a.

6. Tužitelj se tužbi nadalje poziva na odredbe čl. 202. st. 3. SZ-a te navodi da ukoliko je pobojni ugovor sklopljen između dužnika i bliske osobe zahtijeva se jedino ispunjenje pretpostavke da se stečajni vjerovnici takvim ugovorom izravno oštećuju, dok proizlazi da ispunjenje ostalih pretpostavki u vidu namjere i znanja nisu relevantni. Sukladno čl. 212. st. 7. SZ-a ako se zahtjev za pobijanje pravne radnje prihvati, pobijana pravna radnja je bez učinka prema stečajnoj masi i protivna strana dužna je vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijane radnje. Nadalje tužitelj navodi da u konkretnom slučaju, nema saznanja je li tuženik stekao kakvu imovinsku korist na osnovi pobijane radnje odnosno nema saznanja da li je tuženik naplatio djelomično ili u cijelosti predmetnu tražbinu od fiducijarnog dužnika ADDENDA d.o.o. u likvidaciji, Zagreb, Andrije Hebranga 21, OIB: 16062853458, zastupano po likvidatoru Dariju Lovriću, ovdje tuženiku (ranije ADDENDA d.d.). Ukoliko je tuženik naplatio djelomično ili u cijelosti predmetnu tražbinu, tuženik bi trebao vratiti u stečajnu masu sav primljeni novčani iznos primljen po osnovi naplate te tražbine. Da bi se navedena činjenica utvrdila predlaže sudu naložiti tuženiku dostavu podataka o tome je li i u kojem iznosu naplatio tražbinu od fiducijarnog dužnika ADDENDA d.o.o., a podredno naložiti tuženiku kao likvidatoru fiducijarnog dužnika ADDENDA d.o.o. dostavu knjigovodstvenih isprava o stanju duga prema fiducijarnom vjerovniku ovopredmetne tražbine prenesene na gosp. Daria Lovrića ovdje pobijanim Ugovorom, a sve temeljem čl. 234. ZPP-a obzirom da se radi o ispravama koje se nalaze kod treće osobe odnosno kod protivne strane.

7. Zaključno tužitelj je tužbom podnesenom dana 15. ožujka 2021. postavio tužbeni zahtjev kako glasi:

"I. Utvrđuje se da je Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključen između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Dario Lovrić Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba, bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja.

II. Nalaže se tuženiku Dario Lovrić, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 vratiti u stečajnu masu tužitelja Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Lušćić 70 sve imovinske koristi stečene na osnovi Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključenog između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Dario Lovrić Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba.

III. Nalaže se tuženiku Dario Lovrić, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 da tužitelju Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Lušćić 70 naknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana."

8. Tuženik Dario Lovrić u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i navodi da je tužba izvan roka. Nadalje, navodi da je kupoprodajna cijena i isplaćena. U odnosu na tvrdnje o zemljišnoknjižnoj provedbi navodi da nakon upisa zabilježbe ovrhe nisu dozvoljene nikakve daljnje provedbe. Ističe da je netočno da bi Ugovor bio bez ikakve naknade, pa da je stoga i netočna tvrdnja da bi za iznos vrijednosti bila oštećena stečajna masa. Poglavitito jer je Ugovor iz 2017. kada je u cijelosti i konzumiran i isplaćen sukladno ugovornim odredbama, kako da je i razvidno iz pregleda izvoda nadnevaka iznosa i opisa uplata u korist računa SYNERGOS EKO d.o.o. (odnos ranije ALTA AVIS d.o.o.), koje se kao dokaz dostavlja u prilogu u scanu. Nadalje, tuženik pojašnjava da je ugovoreni iznos od 1.060.529,65 kn u cijelosti namiren sa zaključenjem Ugovora, 2017., u razdoblju od 2010. do 2015. što uplatama pozajmica u korist SYNERGOS EKO d.o.o. (ranijeg naziva tvrtke ALTA AVIS d.o.o.) što na drugi način (zadržana dobit), dok je sam Ugovor dvije godine prije pokretanja i zatvaranja stečajnog postupka. U odnosu na daljnje tvrdnje, o tome da nekretnina nije „namjerno“ knjižena odnosno promjene temeljem predmetnog Ugovora ni na SYNERGOS EKO d.o.o. niti na Daria Lovrića i da „... taj Ugovor nije uknjižio u nadležnom ZK odjelu ...“ tuženik navodi da nakon upisa ovrhe Hrvatske poštanske Banke (OvRj-3123/08 od 03 listopada 2008., Z-55117/08) nije bila moguća nikakva daljnja promjena u zemljišnim knjigama a poglavito ne promjene vlasnika i/ili upisa novog fiducijarnog tereta, kako je i razvidno iz Rješenja ZK odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. Z-31571/15 od 26. kolovoza 2015. i Rješenje Županijskog suda u Zagrebu posl.br. 29 GŽ Ovr-1721/2015 od 05. travnja 2016. (u prilogu kao dokaz, scan). Tuženik u odgovoru na tužbu nadalje navodi da je netočno da bi u vrijeme zaključenja Ugovora ugovornim stranama bilo poznato da je „prijetila nesposobnost za plaćanje“ a niti za tu tvrdnju, osim paušalnog navoda, da tužitelj ne prilaže nikakve dokaze. Ističe da tim ugovorom stečajni vjerovnici nisu niti neizravno, niti izravno oštećeni pa da niti postoje pretpostavke poboynosti istog. Posebice da nije oštećen razlučni vjerovnik, jer je isti prodao svoju tražbinu s predmetom osiguranja. Nadalje, navodi da tuženik osim štete i nemogućnosti zbog ovrhe provedbe fiducije te sada i ove tužbe nema nikakve koristi, već samo štetu iz pravnog posla iz predmetnog Ugovora. Slijedom

navedenog, tuženik u odgovoru na tužbu navodi da nema ništa ni za vratiti u stečajnu masu jer da nema nikakve imovinske koristi i predlaže nakon provedenog dokaznog postupka odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i obvezati tužitelja tuženiku naknaditi parnični trošak. Tuženik je uz odgovor na tužbu dostavio i scan izvornika Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017.

9. Tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu podneskom od 18. listopada 2021. (str-36-44) te nadopunjuje navode iz tužbe. Tužitelj navodi da je nesporna činjenica da Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. nije krivotvoren. U odnosu na navode iz tužbe koji se tiču „neknjiženja“ pobojnog Ugovora u zemljišne knjige, tužitelj ističe da su ti navodi bili upereni na to da je tuženik dok je bio direktor tužitelja prvotno imao namjeru vanknjižno prenijeti fiducijarno vlasništvo na sebe osobno, a da nije imao namjeru knjižiti Synergos eko d.o.o. (pravnog prednika tužitelja) kao prethodnog vlasnika, već je cilj tuženika bio vanknjižnim prijenosom osigurati sebi poziciju prethodnog fiducijarnog vlasnika. Istina jest i pravilno navodi tuženik da bi prvotno valjalo riješiti brisanje zabilježbe ovrhe, no konkretna ovrha nije niti pokrenuta protiv prethodnog fiducijarnog vlasnika već protiv potonjeg fiducijarnog vlasnika u ovom slučaju društva Addenda d.o.o. a čiji zakonski zastupnik je isto ovdje tuženik. Nadalje, tužitelj ukazuje da je u čl. 6. Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. navedena kupoprodajna cijena za tražbinu osiguranu fiducijarnim vlasništvom u iznosu od 1.060.529,65 kn. U daljnjem stavku da je paušalno navedeno da se kupoprodajna cijena ima smatrati plaćenom „odricanjem“ potraživanja na ime datih pozajmica i potraživanja na ime udjela. Iz ovako paušalno navedene konstatacije da se ne može zaključiti da je među ugovornim stranama došlo do prijeboja u smislu Zakona o obveznim odnosima, jer trenutno da ne postoje dokazi koji bi ukazivali na to da bi ovdje tuženik Dario Lovrić imao potraživanja prema pravnom predniku tužitelja Synergos eko d.o.o. u iznosu koji odgovara barem iznosu kupoprodajne cijene od 1.060.529,65 kn te da s druge strane, nedostaje Izjava o prijeboju s jasnim obračunom prebijene tražbine i protutražbine. Po mišljenju tužitelja pobojni Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. se ne može označiti kao „naplatan“, no da će opreza radi svoje dokazivanje usmjeriti na dokazivanje pretpostavki za pobojnost kao da se pobojni Ugovor ima smatrati naplatnim Ugovorom.

10. U smislu odredbe čl.202.st.3. SZ-a tužitelj navodi da je Ugovor zaključen sa bliskom osobom u smislu definicije bliske osobe iz čl.207.st.2. SZ-a iz razloga što je iz samog pobojnog Ugovora vidljivo da je Ugovor potpisan od strane tuženika Daria Lovrića kao fizičke osobe, i Darija Lovrića kao tadašnjeg direktora pravnog prednika tužitelja Synergos eko d.o.o. Nadalje, tužitelj na tu okolnost prilaže povijesni izvadak iz sudskog registra iz kojeg da je vidljivo da je na dan 19.5.2017. tuženik bio direktor pravnog prednika tužitelja slijedom čega se ima smatrati da je Ugovor sklopljen sa bliskom osobom. Nadalje, navodi da je sljedeća pretpostavka za dokazati da je Ugovor sklopljen unutar roka od 2 (dvije) godine računavši unazad od datuma podnošenja Prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Stečajni postupak nad pravnim prednikom tužitelja – Synergos eko d.o.o., otvoren je dana 17.rujna 2019. u predmetu posl.br. St-372/19 pri naslovnom Trgovačkom sudu u Bjelovaru, a na temelju zahtjeva (prijedloga) FINE od 28.2.2019. Prijedlog FINE za otvaranjem stečajnog postupka od 28.2.2019. prvotno je zaprimljen pri Trgovačkom sudu u Zagrebu pod posl.br. St-559/19 pa je kasnije ustupljen Trgovačkom sudu u Bjelovaru

pod posl.br. St-372/19. Dakle, u konkretnom slučaju prijedlog za otvaranjem stečajnog postupka podnijet je 28.2.2019., rok od 2 (dvije) godine unazad seže do datuma 28.2.2017., a pobojni Ugovor o prodaji tražbine zaključen je 19.5.2017. Slijedom navedenog, tužitelj zaključuje da je pobojni Ugovor zaključen unutar roka od 2 godine unazad od podnošenja Prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Nadalje, tužitelj navodi da je daljnja pretpostavka za dokazati da su predmetnim Ugovorom o prodaji tražbine od 19.5.2017. izravno oštećeni vjerovnici, a dodatno da će tužitelj i dokazati da je tuženik kao odgovorna osoba tužitelja morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je tužitelj nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Tužitelj nadalje ukazuje da konkretni vjerovnik koji je oštećen pobojskim Ugovorom je Republika Hrvatska, Ministarstvo financija-Porezna uprava, i to za iznos od 2.587.954,58 kn. Nadalje, tužitelj navodi kako od imovine trenutno nema ništa, dakle nema od čega za namiriti stečajne vjerovnike. S druge strane, Republika Hrvatska je prijavila tražbinu u iznosu od 2.587.954,58 kn, koja se odnosi na potraživanja prije svega temeljem neplaćenog Poreza na dobit. Neplaćeni Porez na dobit da se odnosi na godine 2015., 2016., 2017.

11. Tužitelj, nadalje, ukazuje na slijedeće činjenice:

- Societe generale-Splitska banka d.d. (sada OTP banka d.d.) uknjižena je kao prethodni fiducijarni vlasnik na vrijednoj nekretnini (stanu na Pantovčaku u Zagrebu) upisanom u zk.ul.br.6756, k.o. CENTAR, ZK odjel Zagreb – etaža E3, te ista banka posjeduje tražbinu osiguranu upravo navedenim fiducijarnim vlasništvom prema potonjem vlasniku društvu Addenda d.o.o. (direktor također tuženik Dario Lovrić).

- Dana 10.8.2015. pravni prednik tužitelja Synergos eko d.o.o. zastupan po direktoru sada tuženiku Dariu Lovriću otkupljuje od OTP banke d.d. (ranije Splitske banke d.d.) tražbinu osiguranu fiducijom na gore navedenoj nekretnini u iznosu od 2.492.778,25 kn, te Synergos eko d.o.o. uz Ugovor dobiva i Suglasnost o prijenosu prava u zemljišnim knjigama, odnosno dozvolu da uknjiži svoje pravo prethodnog vlasništva u zemljišne knjige.

- Konstelacijom navedenih događaja da proizlazi da pravni prednik tužitelja Synergos eko d.o.o. na dan 10.8.2015. posjeduje tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn + zakonske zatezne kamate, a koja tražbina je osigurana prethodnim fiducijarnim vlasništvom na nekretnini, dakle sve i da dužnik te tražbine društvo Addenda d.o.o. ne vraća predmetni dug, Synergos eko d.o.o. ima osiguranje u vidu prava na pokretanje ovršnog postupka prodaje osigurane nekretnine iz čije vrijednosti bi isti mogao namiriti svoju tražbinu.

- Zatim, dana 19.5.2017. tuženik Dario Lovrić zaključuje ovdje pobijani Ugovor sa sobom kao direktorom pravnog prednika tužitelja Synergos eko d.o.o. a kojim Ugovorom da bez ikakve faktičke uplate u novcu prenosi na sebe tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn + zakonske zatezne kamate, zajedno sa fiducijarnim prethodnim vlasništvom nekretnine, i time „izvlači“ van iz Synergos eko d.o.o. imovinu navedene vrijednosti.

- S druge strane, te iste 2017. dana 16.10., tuženik Dario Lovrić kao zakonski zastupnik pravnog prednika tužitelja Synergos eko d.o.o. podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu Prijedlog za otvaranje Predstečajnog postupka, a kao razlog navodi neprekinutu blokadu više od 50 dana, nesposobnost za plaćanje i u prilogu dostavlja Potvrdu FINE o blokadi, te Rješenje o ovrsi od Porezne uprave iz kojeg je vidljiv dug Poreza na dobit koji je tada iznosio 932.730,44 kn, zajedno sa dugovanjem po osnovi

Poreza na dodanu vrijednost, a koji dugovi da su se odnosili na periode još iz 2015. i 2016. godine. Datum donošenja Rješenja o ovrsi je 19.7.2017. (dakle samo 2 mjeseca nakon sklapanja spornog pobojnog Ugovora). S time da valja uzeti u obzir da se predmetna dugovanja po osnovi Poreza nisu nakupila samo u tih 2 mjeseca, već su se dugovi po osnovi Poreza nakupljali još od 2015., što da je vidljivo iz same prijave tražbine Republike Hrvatske u stečajnom postupku gdje ista potražuje porez na dobit još iz 2015., 2016., i 2017..

12. Slijedom svega navedenog, tužitelj zaključuje da kako je tuženik kao bliska osoba pravnog prednika tužitelja bio odgovorna osoba i jedini direktor u periodu od 2015.-2017., te da je isti nužno morao imati saznanja o postojanju dugovanja pravnog prednika tužitelja Synergos eko d.o.o. po osnovi Poreza na dobit i Poreza na dodanu vrijednost prema Republici Hrvatskoj, jer je isti prije svega kao odgovorna osoba slao i ovjeravao Prijave poreza na dobit, zaprimao poštu pa tako i Rješenja o ovrsi od Porezne uprave i slično. Kako je isti imao, odnosno nužno kao odgovorna osoba morao imati saznanja o postojanju predmetnih dugovanja i na dan 19.5.2017. (dan sklapanja pobojnog Ugovora), a kako je istim Ugovorom sa društva pravnog prednika tužitelja prenio imovinu vrijednu 2.492.778,25 kn bez ikakve uplate u novcu na račun društva, to da je istom radnjom izravno oštetio vjerovnika Republiku Hrvatsku za neplatež poreza na dobit. Tužitelj nadalje ukazuje da iz Prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka i pripadajuće Potvrde FINE vidljivo je da je na dan 12.10.2017. evidentirano 49 dana blokade u posljednjih 6 (šest) mjeseci. Kada se od datuma 12.10.2017. oduzme 6 mjeseci, isto seže do datuma 12.4.2017., a pobojni Ugovor zaključen je 19.5.2017. Nadalje ukazuje da je nesporno na dan 19. 5. 2017. postojalo dugovanje po osnovi Poreza na dobit za 2015., i 2016. što je vidljivo iz Prijave tražbine Republike Hrvatske u stečajnom postupku. Također da je vidljivo iz već spomenute Prijave da je tuženik kao odgovorna osoba sam slao i ovjeravao Prijave poreza na dobit iz kojih da je nesumnjivo morao znati za predmetna porezna zaduženja, a također je nesporno morao znati da s druge strane iz društva „izvlači“ van bez ikakve faktičke uplate u novcu tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn + zakonske zatezne kamate, zajedno sa fiducijarnim prethodnim vlasništvom nekretnine (stana na Pantovčaku u Zagrebu), s obzirom da je taj pobojni Ugovor sklapao „sam sa sobom“. Tužitelj zaključuje da je takvim postupanjem izravno oštećen vjerovnik Republika Hrvatska iz razloga što se sklapanjem takvog Ugovora tuženik Dario Lovrić stavio u povoljniji položaj od Republike Hrvatske, remetio je red namirenja vjerovnika protivno Stečajnom zakonu, sam je izabrao prvo namiriti svoja potraživanja temeljem datih pozajmica i udjela u dobiti, a s druge strane ne platiti Porez na dobit, što je u potpunoj suprotnosti s redom namirenja kako je isti predviđen Stečajnim zakonom iz razloga što su potraživanja Republike Hrvatske razvrstana u II.viši isplatni red, dok bi eventualna potraživanja tuženika Daria Lovrića bila razvrstana u niže isplatne redove (kao potraživanja vlasnika društva). Nadalje, sve i da su ista potraživanja razvrstana u iste redove, namirenje bi se odvijalo procentualno kroz pravila namirenja istih isplatnih redova u stečajnom postupku te bi Republika Hrvatska dobila barem djelomično ispunjenje svoje tražbine. Dakle, uopće ne ulazeći u vrijednost same prodane tražbine, i ne ulazeći uopće u vrijednost osiguranog stana na Pantovačku u Zagrebu, da je tuženik Dario Lovrić zaista uplatio u novcu barem onu ugovorenu kupoprodajnu cijenu iz spornog ugovora u iznosu od 1.060.529,65 kn na račun pravnog prednika tužitelja, tužitelj zaključuje da bi

Republika Hrvatska podnošenjem rješenja o ovrsi na ime neplaćenog Poreza na dobit mogla namiriti svoje potraživanje. No tuženik Dario Lovrić da se samoinicijativno i protuzakonito stavio u položaj svojevrsnog stečajnog suda i odlučio prvotno namiriti sebe (svoje pozajmice i potraživanja temeljem dobiti) pa je „prebio“ ista potraživanja s kupoprodajnom cijenom tražbine. Ova činjenica da nije sporna jer sam tuženik u odgovoru na tužbu priznaje da je to učinio (umjesto uplate u novcu odlučio prebiti svoja vlastita potraživanja). Tužitelj ukazuje da je smisao odredaba Stečajnog zakona o pobijanju pravnih radnji upravo taj, da se pobijaju one pravne radnje koje remete pravo na jednako namirenje svih vjerovnika, da se pobijaju one radnje koje stavljaju u povoljniji položaj jednog vjerovnika naspram drugog, kao što je ovdje tuženik Dario Lovrić učinio, jer da je stavio sebe u povoljniji položaj naspram Republike Hrvatske neuplativši u novcu ugovorenu kupoprodajnu cijenu, a onda podredno i time što je tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn osiguranu fiducijarnim vlasništvom na puno vrijednijem stanu prenio za više od dvostruko manju kupoprodajnu cijenu.

13. Tužitelj navodi da je učinak ove tužbe radi pobijanja, da je osim poništavanja pobojnog ugovora i vraćanja stanja stvari kao da toga ugovora nema, je i traženje povrata svih imovinskih koristi koje bi tuženik eventualno stekao na temelju takvog Ugovora. Kako je na tuženika prenijeta tražbina prema društvu Addenda d.o.o., to da je od krucijalne važnosti za saznati da li je tuženik zaprimao kakve uplate od društva Addenda d.o.o. na ime podmirenja predmetne tražbine. Ukoliko je društvo Addenda d.o.o. podmirilo predmetnu tražbinu, u cijelosti ili djelomično, osim poništaja Ugovora potrebno je naložiti i tuženiku povrat svake kune koju bi isti eventualno zaprimio od društva Addenda d.o.o. na ime podmirenja nezakonito prenijete tražbine. S obzirom da je tuženik Dario Lovrić ujedno i zakonski zastupnik društva Addenda d.o.o., to se predlaže saslušati tuženika na okolnost da li je (opet sam sebi) plaćao išta sa računa Addende d.o.o. na svoj račun na ime podmirenja tražbine koju je nezakonito stekao od društva Synergos eko d.o.o. Kako tužitelj nikako ne može saznati podatke s kojima ne raspolaže niti ikako može raspolagati, (podatke o tome da li je društvo Addenda d.o.o. namirilo tuženiku tražbinu u cijelosti ili djelomično), to je tužitelj predložio sudu naložiti tuženiku dostavu knjigovodstvenih podataka o trenutnom stanju namirenja predmetne tražbine u iznosu od 2.492.778,25 kn koju da je nezakonito stekao od pravnog prednika tužitelja. Po dostavi ovih knjigovodstvenih podataka, odnosno po saslušanju tuženika, tužitelj navodi da će moći urediti točku II. tužbenog zahtjeva koja se odnosi na povrat svih imovinskih koristi od pobojnog ugovora.

14. Tuženik, se podneskom od 29. listopada 2021. očitovao na podnesak tužitelja od 18. listopada 2021. (str. 159-163) te navodi da tuženik nije predmetno potraživanje osigurano fiducijom otkupio pod nepoznatim okolnosti i bez novca i ne radi se o nikakvom fiktivnom pravnom poslu. Navodi kako u prilogu dostavlja Pregled prometa po računu trgovačkog društva Alta Avis d.o.o. odnosno kasnije Synergos Eko d.o.o. za razdoblje 2010. do 2015. kao i dokumentaciju za svaku pojedinačnu transakciju iz predmetnog Pregleda.

15. Glede navoda tužitelja „neknjiženja“, tuženik ponovo ukazuje i obrazlaže da nije ni mogao pokrenuti zemljišnoknjižni postupak (jer nije si htio stvarati

bespotrebne troškove) jer kao što da je razvidno iz zk izvotka priloženog uz odgovor na tužbu, rješenjem Zk suda odbijen je već Splitskoj banci d.d. prijenos fiducijarnog prava osiguranja potraživanja. To stoga jer je Hrvatska poštanska banka d.d. pokrenula ovršni postupak. Zabilježba ovrhe kao i sam taj ovršni postupak do danas da nisu zaključeni. Nadalje, navodi da predmetni ugovor nije s namjerom izravnog oštećenja. Takvu okolnost, kao zakonsku pretpostavku kumulativnog ispunjenja uvjeta iz citiranog zakonskog propisa, tužitelj da nije dokazao, a tuženik nikada nije imao namjeru ikoga s namjerom oštetiti (jer zapravo on trpi štetu). Ukazuje da tužitelj nije ičim dokazao svoje navode. Tuženik nadalje navodi da predmetni ugovor nije bez naknade a niti je uz neznatnu naknadu, bez obzira što je prema tzv. „bliskoj osobi“. Tuženik iako je pravnu radnju koju tužitelj osporava poduzeo unutar deset godina (do podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka) nije postupao s namjerom oštećenja vjerovnika (niti su oštećeni), jer u stečajnom postupku nisu niti postojali (pa ni predstečajnom). Ugovor nije ne naplatan naplaćeni iznos od preko 50% procijenjene vrijednosti je fikcija jer da se radi o knjigovodstvenim kategorijama obzirom da je predmetna nekretnina pod tijekom ovršnog postupka, prijetnjom drugog ovršnog postupka i sa upitnom naplativosti potraživanja iz prodaje, koju bi očito vrijednost troškovi postupka (prema procijenjenoj vrijednosti) „pojeli“ što da je mogući cilj i ovog postupka. Iz isprava priloženih uz podnesak tuženik smatra nedvojbenim da je Ugovor naplatan i da nije i ne može biti pobojan. Glede navoda o oštećenju vjerovnika Republike Hrvatske (u daljnjem: RH) i to za iznos od 2.587.954,58 kn isto osporava po istinitosti, osnovanosti, prigovara podnošenju izvan roka i pod krajnje sumnjivim okolnostima, i posebice uz potpunu nejasnost navoda da bi tužitelj vodio ovaj postupak u interesu Republike Hrvatske. Valjda svih vjerovnika. Posebno prigovara tvrdnji da bi Republika Hrvatska prijavila svoju tražbinu. Prijava tražbine izvan svih rokova koja u vrijeme predstečajne nagodbe nije prijavljena, pokretanja i zatvaranja stečajnog postupka da nije prijavljena. Prijavljivanje tražbine dana 26. svibnja 2021. po Županijskom državnom odvjetništvu u Bjelovaru (u daljnjem: ŽDO Bjelovar) da je izvan roka, ničim obrazloženo i dokazano i niti da je sudskim rješenjem priznato kao takvo. Ovakvo postupanje tuženik smatra neprihvatljivim i induciranjem pravne nesigurnosti u cilju pogodovanja Republike Hrvatske za kojeg da je ŽDO Bjelovar očito propustilo sve rokove u prijavi predmetne tražbine. Zaključno tuženik navodi kako nije nikoga oštetio (osim sebe) niti da mu je to bila namjera niti prenesena imovina (zapravo je preneseno osiguranje potraživanja) vrijedi realno navedene iznose. Ukazuje da je neistinita tvrdnja i ničim potkrijepljena da bi tuženik sebe stavio u povoljniji položaj od Republike Hrvatske i remetio red namirenja. To stoga jer Republika Hrvatska ni u stečajnom niti u predstečajnom postupku za razliku od tuženika tu tražbinu da nije prijavila pa da stoga ista nije niti evidentirana. Ovakvo postupanje da je zapravo obijesno postupanje i stečajnog upravitelja i ŽDO Bjelovar kojeg da je posljedica stvaranje pravne nesigurnosti i onemogućavanje urednog funkcioniranja pravne države. Glede navoda o potraživanjima prema društvu ADDENDA d.o.o. ukazuje da iz stanja spis predmeta odnosno Ugovora o prijenosu potraživanja s fiducijarnim osiguranjem na nekretnini je razvidnim da ništa nije podmireno nikome. Do tog saznanja da se dolazi čitanjem dokumentacije u spisu. Dakle da pojednostavi tuženik izjavljuje da ništa nije namiro od predmetne tražbine, ni kao Dario Lovrić ni kao ADDENDA d.o.o. u likvidaciji.

16. Tužitelj se očitovao na navedene navode tuženika podneskom od 3. studenoga 2021. (str. 230-233) kako je općepoznato unutar pravne struke da se pismena u stečajnim postupcima objavljuju javno na e-oglasnoj ploči pa je tako tuženik mogao i sam uvidjeti da je Republika Hrvatska (dalje: RH) prijavila tražbinu na vrijeme, da predmetna tražbina nije osporena u stečajnom postupku, i da je pravomoćno priznata Rješenjem o utvrđenim tražbinama te rješenje o utvrđenim tražbinama od 9. lipnja 2021. Ukazuje da se Ugovor ne pobija iz razloga fiktivnosti ili krivotvorenosti, već radi oštećenja vjerovnika i remećenja reda namirenja vjerovnika u stečajnom postupku. U odnosu na dostavljenu dokumentaciju priloženu uz Podnesak tuženika od 29.10.2021. tužitelj ukazuje da uopće nije od važnosti za predmet ovog spora iz razloga jer da nije „zabranjeno“ niti nedopušteno isplaćivati pozajmice, te isto uopće nije razlog zašto bi pobijani Ugovor bio pobojan, te da nije sporno da je očigledno bilo pozajmica između tuženika osobno i društva Synergos eko d.o.o., te je vrlo lako moguće da je Synergos eko d.o.o. zaista dugovao određene iznose tuženiku temeljem nevraćenih pozajmica, međutim, da je sporno i Stečajnim zakonom zabranjeno remetiti red namirenja vjerovnika na način kako je to već navedeno u Podnesku tužitelja od 18.10.2021. – a to je namjerno oštećenje vjerovnika Republike Hrvatske na način da je tuženik osobno, znajući kao odgovorna osoba i direktor društva Synergos eko d.o.o. za postojanje predmetnog duga prema RH temeljem poreza na dobit, (primanje rješenja o ovrsi, podnošenje prijave poreza na dobit, itd.), sklopio pobijani Ugovor o prodaji tražbine uz način plaćanja prijebojem (bez faktične uplate u novcu) i time proizvoljno, samostalno, zakonski neutemeljeno, izvan zakonom predviđenog postupka i reda namirenja prvotno namirio sebe kao vlasnika (člana) društva i svoje pozajmice koje bi u stečajnom postupku inače ulazile u niže isplatne redove, naspram namirenja vjerovnika II. višeg isplatnog reda Republike Hrvatske koji je ostao u cijelosti nenamiren. Tužitelj ponavlja da tuženik nije sklopio takav Ugovor o prodaji tražbine (uz način plaćanja prijebojem), već da je kupoprodajna cijena za tražbinu plaćena u novcu, Republika Hrvatska bi od tog novca mogla namiriti svoje potraživanje temeljem neisplaćenog poreza na dobit. Nadalje, navodi da predmetni Ugovor nije uopće sklopljen, predmetna tražbina osigurana fiducijom bi i dalje pripadala Stečajnoj masi, pa bi se Republika Hrvatska mogla namiriti iz tražbine osigurane fiducijom na nekretnini, a ovako je predmetna tražbina prenijeta na tuženika osobno, a dužnik predmetne tražbine je opet društvo koje je u vlasništvu tuženika i u kojem je on odgovorna osoba (Addenda d.o.o.), pa je tuženik sada u situaciji da je izbjegao platež poreza na dobit, a s druge strane „izvukao van“ iz stečajne mase tražbinu s osiguranjem na nekretnini, a koju tražbinu naravno da nije nikada niti namirio kada je dužnik iste Addenda d.o.o., pa nema potrebe plaćati „sam sebi“ dugovanje.

17. Na pripremnom ročištu tužitelj je naveo da odustaje od dokaznog prijedloga saslušanjem javne bilježnice Sande Pandže iz Zagreba jer da je nesporno kako je ugovor o prodaji tražbine od 19. svibnja 2017. a koji je nastavno tijekom postupka dostavio tuženik uz odgovor na tužbu (str.32-35) vjerodostojan i ovjeren kod javne bilježnice. Tuženik je na pripremnom ročištu naveo da se želi dodatno očitovati o remećenju reda namirenja vjerovnika i saznanje i postojanju duga prema Republici Hrvatskoj i navodi da u vrijeme pokretanja predstečajnog postupka 2017. nije se radilo o dugu prema Poreznoj upravi već o obvezi temeljem ugovora o namirenju poreza na dobit. Obrazlaže da dotična obveza za porez na dobit nije

nastala na osnovi oporezivanja realne financijske dobiti SYNERGOS EKA već kao posljedica poreznih propisa, kojima je definiran prijenos know-how-a i patenta na drugu novu tvrtku kćer Adria Bove d.o.o. kada to mora biti predloženo u vrijednosti koja iskazana u kunama po ovlaštenom sudskom vještaku te unešena u temeljni kapital društva primaoca, a društvo vlasnik know-how-a i patenta ovo fakturira i bilježi u prihode. Slijedom navedenoga u trenutku otvaranja i sklapanja predstečajne nagodbe Porezna uprava RH da nije bila ni knjigovodstveno, a niti stvarno u poziciji prijave dugovanja ili potraživanja. Nadalje, tuženik navodi da su postojale obveze odnosno sudužništvo prema Karlovačkoj banci d.d. koja da je inzistirala da se prije otvaranja predstečajnog postupka iz osobnih knjiga očiste stvarna i realna potraživanja vlasnika. Tako se našao način da se evidentno sumnjivo i sporno potraživanje u smislu naplate po ovom spornom ugovoru o prijenosu potraživanja, da se očisti iz bilance u zamjenu za nesporna potraživanja po pozajmicama društvu SYNERGOS EKO od strane vlasnika i odgovorne osobe. Iz svega navedenoga da je razvidno da u trenutku sklapanja spornog ugovora nikako nije moglo biti riječi "o remećenju reda namirenja vjerovnika" a pogotovo ne Porezne uprave RH koja to tada nije ni bila, kao ni kasnije podnijete njezine prijave prema SYNERGOS EKO stečajnoj masi d.o.o. Tužitelj se u odnosu na iznesene navode tuženika očitovao da je u vrijeme pokretanja predstečajnog postupka a i kasnije u vrijeme stečajnog postupka RH Ministarstvo financija utemeljila svoju tražbinu iz ovršne isprave koja je bila pravomoćna i ovršna te su svi navodi u tom smislu protivni nečemu što je utvrđeno kroz javnu ispravu. Ukazuje da je i prije predstečajnog postupka a svakako prije stečajnog postupka postojala ovršna tražbina RH u iznosu od preko 2.000.000,00 kn i to sve temeljem neplaćenog poreza na dobit i ostalih javnih davanja.

18. Utvrđuje se da je presudom i rješenjem ovog suda broj P-45/2021-32 od 2. lipnja 2023. odlučeno kako glasi:

"p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključen između SYNERGOS EKO d.o.o., Zagreb, Vrbanićeva 37/1, OIB: 06001672370 i tuženika Daria Lovrića iz Zagreba, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba, ovjeren pod brojem OV-1447/2019, bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja.

II Nalaže se tuženiku Dariu Lovriću, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 da tužitelju Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Lušić 70 naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 26.516,34 € / 199.787,36 kn¹ zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke 2. lipnja 2023. pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu daljnjih troškova postupka u iznosu od 12.330,88 € / 92.907,02 kn kao neosnovan.

r i j e š i o j e

Smatra se da je tužba djelomično povučena u odnosu na točku II. tužbenog zahtjeva koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Dario Lovrić, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 vratiti u stečajnu masu tužitelja Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Lušćić 70 sve imovinske koristi stečene na osnovi Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključenog između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Dario Lovrić Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba." "

19. Utvrđuje se da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudom broj PŽ-3004/2023-2 od 3. travnja 2024. odbio tužiteljevu i tuženikovu žalbu kao neosnovane i potvrdio ranije citiranu presudu ovog suda broj P-45/2021-32 od 2. lipnja 2023. Nadalje, je odbio kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 7.790,00 EUR. Također Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem istog broja i datuma ukinuo ranije citirano rješenje ovog suda broj P-45/2021-32 od 2. lipnja 2023. i predmet vratio u tom dijelu ovom sudu na ponovan postupak.

20. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u ukidnom rješenju u odnosu na žalbu tuženika protiv pobijanoga rješenja navodi da:....."Iz spisa proizlazi da je tužitelj dostavio 8. studenog 2022. u spis podnesak kojim djelomično povlači tužbu, da taj podnesak nije dostavljen tuženiku i da se tuženik nakon uvida u spis samoinicijativno očitovao na njega podneskom od 1. prosinca 2022. u kojem se izričito protivi djelomičnom povlačenju tužbe. U čl. 193. st. 2. je propisano da se tužba može povući nakon upuštanja tuženika u raspravljanje i to sve do zaključenja glavne rasprave, ali samo uz izričiti pristanak tuženika. S obzirom na to da je pristanak tuženika očit izostao prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbe parničnoga postupka čime je počinjena bitna povreda parničnoga postupka opisana u čl. 354. st. 1. ZPP-a. 21. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao u izreci ovoga rješenja u skladu s čl. 354. st. 1. ZPP-a na temelju čl. 381. i čl. 380. st. 3. ZPP-a. U ponovljenome postupku prvostupanjski sud će meritorno odlučiti i o dijelu tužbenoga zahtjeva koji je tužitelj pokušao povući podneskom od 8. studenog 2022."

21. U ponovljenom postupku koji se sada vodi pod brojem P-54/2024 tuženik je na ročištu za glavnu raspravu održanu dana 11. lipnja 2024. po zamjeniku punomoćnika naveo da i nadalje ostaje kod uskrate pristanka na povlačenje dijela tužbenog zahtjeva tužitelju i predlaže da sud o tom dijelu meritorno odluči.

22. Punomoćnik tužitelja navodi da i prema odredbi čl. 190. st. 3. ZPP-a postoji mogućnost da sud dopusti preinaku tužbenog zahtjeva ako je ista svrhovita i stoga predlaže da sud dopusti preinaku.

23. Sud je raspravnim rješenjem odbio kao neosnovan prijedlog tužitelja da sud sukladno odredbi čl. 190. st. 3. ZPP-a dopusti preinaku tužbenog zahtjeva.

24. Tijekom ponovnog postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju priloženu uz tužbu: rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru St-372/2019-4 od 17. rujna 2019. (list 6-8 spisa), zaključak St-445/2020-19 od 15. ožujka 2021. (list 9-10), Ugovor o prodaji tražbine (list 11-13), suglasnost o prijenosu prava (list 14), izvadak iz zemljišne knjige (list 15-17), dokumentaciju priloženu uz odgovor na tužbu: pregled izvoda iznosa uplata (str. 25-26), rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Z-31571/15 od 26. kolovoza 2015. (str. 28-29), rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-Ovr1721/15-2 od 5. travnja 2016. (str. 30-31), Ugovor o prodaji tražbine (str. 32-35). Nadalje izvršen je uvid u povijesni izvadak iz sudskog registra (str. 45-51), izlist (list 61-64), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu broj St2779/17-8 od 31. listopada 2017. (list 65-67), obrazac 17 (list 69-72), dokumentaciju iz predstečajnog postupka broj St-2779/2017 Trgovačkog suda u Zagrebu (str. 73- 134), prijava tražbine u stečaju (str. 135-157). Nadalje izvršen je uvid u dokumentaciju dostavljenu uz podnesak tuženika od 29. listopada 2021. i to priložene ugovore (list 164-177), bankovne izvratke (list 178-229). Nadalje izvršen je uvid u dokumentaciju dostavljenu uz podnesak tužitelja od 3. studenoga 2021. i to povijesni izvadak iz sudskog registra (str. 234-241), rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u Bjelovaru broj St-445/2020-25 od 9. lipnja 2021. (str. 242-244), e-mail korespondenciju (str. 245-246). Nadalje, izvršen je uvid u dokumentaciju predanu na ročištu dana 5. rujna 2022. (str. 288-291). Izvršen je uvid u podatke e-spisa za predmet broj Ovrj-3123/2008 Općinskog građanskog suda u Zagrebu i izvršen je ispis rješenja broj Ovrj3123/2008-49 od 27. siječnja 2020., rješenje broj Ovrj-3123/2008-60 od 26. studenoga 2021. i rješenje broj Ovrj-3123/2008-64 od 13 travnja 2022. Nadalje tijekom postupka izvršen je uvid u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Z-55117/08, Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-2779/2017 i spis ovog suda broj St-445/2020. Izvršena je preslika dijela spisa ovog suda broj St-445/2020 s obzirom da je taj spis predmeta u radu te je preslika dijela spisa priložena ovom spisu. Nadalje, izvršen je uvid u zapisnik o izvedenom dokazu saslušanjem tuženika Daria Lovrića i saslušanjem Daria Lovrića u svojstvu svjedoka likvidatora društva ADDENDA USLUGE d.o.o u likvidaciji.

25. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 ,114/22 i 155/23, dalje: ZPP) te cijeneći navode stranaka ovaj sud je utvrdio da je preostali dio tužbenog zahtjeva neosnovan.

26. U ovom stadiju postupka prema stanju spisa pravomoćno je odlučeno o dijelu tužbenog zahtjeva i suđeno je :

"Utvrđuje se da je Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključen između SYNERGOS EKO d.o.o., Zagreb, Vrbanićeva 37/1, OIB: 06001672370 i tuženika Daria Lovrića iz Zagreba, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod

javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba, ovjeren pod brojem OV-1447/2019, bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja."

27. Preostali dio tužbeni zahtjev o kojem se povodom ukidnog rješenja drugostupanjskog suda sada odlučuje (sad broj spisa P-54/2024.) glasi:

"Nalaže se tuženiku Dario Lovrić, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 vratiti u stečajnu masu tužitelja Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Luščić 70 sve imovinske koristi stečene na osnovi Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključenog između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Dario Lovrić Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba."

28. Tužitelj tijekom postupka nije određeno naznačio o kojim koristima se radi, radi čega je i bio tijekom postupka pozvan rješenjem ovog suda broj P-45/2021-23 od 18. listopada 2022. da ispravi (dopuni) tužbu u točki II. tužbenog zahtjeva na način da jasno (određeno) navede imovinsku korist vraćanje koje traži od tuženika u stečajnu masu.

29. Iz priloženog potpunog Ugovora o prodaji tražbine dostavljenog po tuženiku (str. 32-35 spisa) proizlazi da je sklopljen između prodavatelja trgovačkog društva SYNERGOS EKO d.o.o za istraživanje tržišta d.o.o., Zagreb zastupanog po zakonskom zastupniku direktoru Dariu Lovriću (a kako to proizlazi i iz ovjere javnog bilježnika) i Daria Lovrića kao kupca 19. svibnja 2017.

30. U čl. 1. Ugovora ugovorne strane suglasno utvrđuju kako je SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA d.d. Split 10. kolovoza 2015. s prodavateljem sklopila Ugovor o prodaji tražbine kojim je prodavatelj preuzeo potraživanja predlagatelja prema potonjem vlasniku. Nadalje utvrđeno je da je SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA d.d., Split u zemljišnim knjigama upisana kao HVB SPLITSKA BANKA d.d., Split kao prethodni vlasnik do namirenja tražbine na nekretnini koja je u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu za katastarsku općinu Grad Zagreb upisana kao z.u. 24383, poduložak 3, katastarska čestica 1074/64, kuća broj 7 u ulici Vale Vouka i dvorište površine 885 m², treća etaža 17.09/100 1. stan broj 4. peterosobni stan u etaži +2, površine 188,06 čm sasprištem broj 4 u etaži -3, površine 3,00 čm, sve u nacrtu označeno zelenom bojom, dok je kao potonji vlasnik do namirenja tražbine upisano društvo Addenda usluge d.o.o. u likvidaciji sa sjedištem u Zagrebu (u zemljišnim knjigama upisano kao ADDENDA d.d., A. Hebranga 21, Zagreb) a iz osnove ugovora o kreditu broj 2696/04 kao kreditor, s korisnikom kredita, društvom ADDENDA ULAGANJA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu u ukupnom iznosu od 160.000,00 EUR zaključen 28. rujna 2004.

31. Nadalje u stavku 2. čl. 1. Ugovora stranke suglasno utvrđuju da je društvo ADDENDA d.d. predmetni ugovor o kreditu potpisao u svojstvu jamca-platca i u svojstvu fiducijarnog dužnika te da je društvo ADDENDA d.d. promijenilo naziv tvrtke tako da sada glasi ADDENDA USLUGE d.o.o. – u likvidaciji. U čl. 2. Ugovora

navedeno je da prodavatelj prodaje i ustupa, a kupac kupuje i prihvaća ustup tražbine koja se temelji na aktima navedenim u čl. 2. Ugovora.

32. Nadalje čl. 3. Ugovora utvrđeno je da tražbina SOCIETE GENERALE SPLITSKA BANKA d.d. na dan 10. kolovoza 2015. je iznosila 326.756,53 EUR, a tražbina TRS d.d. na dan 5. svibnja 2006. 313.628,52 kn te je navedeno da će u ukupni iznos tražbine zaračunati se zakonske zatezne kamate do dana namirenja ukupnog potraživanja kao i iznos možebitnih budućih naknada i troškova za kupca.

33. Čl. 4. Ugovora navedeno je da sva sredstva osiguranja tražbine koja su ADDENDA ULAGANJA d.o.o. kao korisnik kredita jamac-platac ADDENDA USLUGE d.o.o. u likvidaciji izdali ili ugovorili sa SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA d.d. na temelju akata iz čl. 1. Ugovora kao i sva ostala sporedna prava iz tih akata da prelaze na kupca zajedno s tražbinom te imaju pravni učinak danom sklapanja ugovora. Nadalje navedeno je da sva sredstva osiguranja tražbine koje je ADDENDA osiguranje d.d. ili pravni slijednik Addenda usluge d.o.o. u likvidaciji su izdali ili ugovorili s TRS d.d. kao i sva ostala sporedna prava iz tih akata prelaze na kupca zajedno s tražbinom te imaju pravni učinak danom sklapanja ugovora.

34. Čl. 6. Ugovora ugovorena je kupoprodajna cijena za tražbinu iz čl. 3. u iznosu 1.060.529,65 kn. Nadalje navedeno je da se kupac u iznosu tražbine odriče svih svojih potraživanja prema prodavatelju na ime danih pozajmica i potraživanja na ime udjela, a s danom provedbe ugovora u zemljišnim knjigama uključivši i obračun redovnih kao i zateznih kamata od dana nastanka obaveza prodavatelja do potpunog ispunjenja ugovornih obveza prodavatelja.

35. Nadalje navedeno je u čl. 6. st. 5. da provedbom ugovornih odredbi u zemljišnim knjigama prodavatelj izjavljuje da nema više nikakvih tražbina temeljem ovog ugovora, odnosno Ugovora o kreditu broj 2696/04 od 28. rujna 2004. i to kako prema kupcu tako i prema dužniku društvu ADDENDA USLUGE d.o.o. u likvidaciji.

36. Nadalje proizlazi (str. 34-35 spisa) da je javni bilježnik Sanda Pandža pod brojem Ov-1447/2019 28. ožujka 2019. potvrdila da je Dario Lovrić u njejoj nazočnosti priznao potpis na pismenu kao svoj.

37. Tužitelj je u podnesku od 18. listopada 2021. naveo da povlači navode da bi Ugovor o prodaji tražbine bio krivotvoren i prihvatio tvrdnje tuženika da je verzija ugovora koju je tužitelj ranije imao nevjerodostojna

38. Da su pretpostavke za pobijanje predmetne pravne radnje - Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. zaključenog između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Dario Lovrić Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba iz odredbe čl. 202. SZ-a bile ispunjenje proizlazi i iz pravomoćne presude ovog suda broj P-45/2021-32 od 2. lipnja 2023. i stanja spisa budući je utvrđeno da je pobijana pravna radnja poduzeta posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka te se radi o naplatnom ugovoru sklopljenom između

dužnika i njemu bliske osobe te se tim ugovorom stečajni vjerovnici izravno oštećuju. Nadalje taj ugovor sklopljen je unutar roka od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Skraćeni stečajni postupak nad dužnikom SYNERGOS EKO d.o.o. otvoren je 17. rujna 2019., dok je zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka podnesen 28. veljače 2019., a ugovor o prodaji tražbine zaključen je 19. svibnja 2017. Nadalje, utvrđeno je da su ispunjene procesne pretpostavke za pobijanje budući je tužba podnesena na temelju odobrenja suda i podnesena je u roku od godine i pol dana od otvaranja skraćenog stečajnog postupka nad dužnikom SYNERGOS EKO d.o.o. Dakle pravna radnja poduzeta je prije otvaranja stečajnog postupka, nadalje tom pravnom radnjom remeti se ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika) i istovremeno se pogoduje tuženiku Dariu Lovriću kao vjerovniku jer ga se stavlja u povoljniji položaj pogodovanje vjerovniku (čl. 198. SZ-a). Naime iz izvedenih dokaza i samog Ugovora o prodaji tražbine (list 32-35 spisa) proizlazi da je kupoprodajna cijena ugovorena u iznosu od 1.060.529,65 kn te se kupac a to je Dario Lovrić u iznosu tražbine odriče svih svojih potraživanja prema prodavatelju SYNERGOS EKO d.o.o. na ime danih pozajmica i potraživanja na ime udjela.

39. Tužitelj tijekom postupka u podnesku od 8. studenoga 2022. navodi da u momentu podnošenja tužbe nije mogao znati da li je tuženik stekao još kakve druge vrste imovinske koristi osim što je pobojnomo radnjom stekao fiducijarno pravo vlasništva i osiguranu tražbinu. Nakon saslušanja tuženika i provedbe glavne rasprave, da je tužitelj stekao saznanja da bi tuženik stekao neku drugu vrstu imovinske koristi koja bi se mogla ovršivo i decidirano naznačiti u tužbenom zahtjevu. Tuženik da je sukladno stanju spisa i utvrđenim činjenicama od imovinske koristi stekao jedino tražbinu osiguranu fiducijom koja je bila predmetom pobijanog Ugovora, a prema stanju spisa da proizlazi da tu tražbinu nije naplatio niti išta drugo stekao temeljem predmetne tražbine, pa da je jedino predmetna tražbina u cijelosti osigurana sa fiducijom ima vratiti u stečajnu masu, a koji učinak će se postići i usvajanjem same točke I. tužbenog zahtjeva odnosno pobijanjem spornog ugovora, a uzevši u obzir činjenicu da sporna fiducija nije upisana u zemljišne knjige pa izostaje i potreba za nalogom prema zk.odjelu. Slijedom navedenog, tužitelj zaključno u podnesku od 8. studenoga 2022. navodi kako samo tekstualno mijenja tužbeni zahtjev na način da iz njega briše točku II. tužbenog zahtjeva.

40. Tužitelj nije naznačio imovinske koristi već je pokušao povući tužbu, u čemu nije uspio, jer se tuženik koji se upustio u raspravljanje protivio povlačenju tužbe u tom dijelu podneskom od 1. prosinca 2022., sukladno odredbi čl.193. st. 2. ZPP-a te je i uputa drugostupanjskog suda da se o tom dijelu meritorno odluči.

41. Tužitelj na ročištu za glavnu raspravu održanu nakon ukidanja rješenja ovog suda dana 11. lipnja 2024. u ponovnom postupku navodi da i prema odredbi čl. 190. st. 3. ZPP-a postoji mogućnost da sud dopusti preinaku tužbenog zahtjeva ako je ista svrhovita i stoga predlaže da sud dopusti preinaku.

42. Odredbama čl. 212 st. 5. Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/2017; dalje u tekstu: SZ) propisano je da ako sud usvoji tužbu za pobijanje pravne radnje,

pobijena pravna radnja je bez učinka prema stečajnoj masi i protivna je strana dužna vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje.

43. Prema ocijeni ovog suda cijeneći sve okolnosti slučaja i to da je tužitelj prvotno povukao tužbu u dijelu vraćanja imovinske koristi, a na koje povlačenje tuženik nije pristao te je i drugostupanjski sud u svojoj ukidnoj odluci naveo da se o povučenom dijelu tužbenog zahtjeva i meritorno odluči, nije bilo svrhovito na ročištu za glavnu raspravu održanu 11. lipnja 2024. dopustiti preinaku tužbenog zahtjeva koja to po svom sadržaju i nije kada tužitelj u prethodno citiranom podnesku navodi da briše tužbeni zahtjev, već se radi u tom dijelu o povlačenju tužbe. Sud je stoga raspravnim rješenjem odbio kao neosnovan prijedlog tužitelja da sud sukladno odredbi čl. 190. st. 3. ZPP-a dopusti preinaku tužbenog zahtjeva.

44. Sukladno izloženom, prama ocjeni ovog suda u preostalom dijelu tužbenog zahtjeva da tuženik općenito vrati sve imovinske koristi u stečajnu masu tužitelja Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, stečene na osnovi sada pravomoćno pobijane pravne radnje Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. tužbeni zahtjev je neosnovan radi činjenice da sam tužitelj navodi da nisu stečene koristi koje bi se trebale vratiti i u tom dijelu je i pokušao povući tužbu.

45. Radi navedenog ovaj sud je imajući u vidu i uputu iz ukidnog drugostupanjskog rješenja meritorno odlučio o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva tužitelja i odbio postavljenu tužbeni zahtjev za vraćanje imovinske koristi kao neosnovan kao točki I izreke presude.

46. Budući vrijednost koristi nije naznačena, niti je utvrđena vrijednost predmeta spora u odnosu na taj dio tužbenog zahtjeva do zaključenja glavne rasprave, valjalo je odgovarajuće primijeniti odredbe čl. 495. a. ZPP-a u svezi čl. 40. st. 4. ZPP-a u odnosu na utvrđenje o kojoj vrijednosti predmeta spora se radi u odnosu na taj dio tužbenog zahtjeva sve radi donošenja odluke o troškovima postupka koji se obračunavaju po vrijednosti spora i time je uzeta kao vrijednost predmeta spora iznos od 13.270,00 eura.

47. Naime, presudom ovog suda broj P-45/2021-32 od 2. lipnja 2023. koja je postala pravomoćna odlučeno je i o troškovima postupka i to na način da je obvezan tuženik nadoknaditi tužitelju troškove ovog postupka u iznosu od 26.516,34 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja 2. lipnja 2023., a koji parnični troškovi su obračunati prema naznačenoj vrijednosti predmeta spora od 330.843,53 eura.

48. Nadalje, valja dodati sve kada bi se uzeo u omjer dio tužbenog zahtjeva koji je tužitelj povukao i to prema vrijednosti predmeta spora od 13.270,00 eura i vrijednost predmeta spora dijela tužbenog zahtjeva o kojem je već meritorno odlučeno od 330.848,53 eura proizlazi da bi uspjeh tuženika u odnosu na cjelokupni tužbeni zahtjev bio u omjeru manjem od 5%, odnosno uspjeh tužitelja bi bio 95% u odnosu na cjelokupni tužbeni zahtjev (već ranije pravomoćno presuđeni i onaj o kojem se sada odlučuje). Nadalje, u odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji je tužitelj pokušao povući povlačeći u tom dijelu tužbu, prema ocijeni ovog suda tuženiku nisu

niti nastali posebni troškovi do donošenja ranije prvostupanjske odluke. Stoga proizlazi da u slučaju da je sud donosio istovremeno meritornu odluku o svim tužbenim zahtjevima u ranije donesenoj presudi tuženik bi također bio u obvezi u cijelosti naknaditi tužitelju troškove postupka sukladno odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a.

49. Nadalje, valja dodati da niti drugostupanjski sud nije ukidao odluku o troškovima postupka iz ranije donesene presude već je istu potvrdio. Dakle nije ocijenio da bi omjer uspjeha stranka u parnici ovisio i o odluci o dijelu tužbenog zahtjeva koji je tužitelj pokušao povući i da time treba ukinuti i odluku o troškovima postupka. Valja dodati da drugostupanjski sud nije niti sukladno odredbama čl. 166. st. 3. i 4. ZPP-a odredio da će odluku o troškovima žalbenog postupka donijeti prvostupanjski sud u konačnoj odluci kako to inače čini primjerice u odluci broj PŽ-825/2024-2 od 20. ožujka 2024. ili kako to primjerice čini i Vrhovni sud Republike Hrvatske primjerice u odluci broj Rev-71/2022 od 12. ožujka 2024., Rev-1079/2023-2 od 14. veljače 2024., te je i potvrdio odluku o troškovima postupka nastalim do ukidanja rješenja kojim je ranije bilo utvrđeno da se smatra da je tužba djelomično povučena u odnosu na dio tužbenog zahtjeva, a o kojem preostalom dijelu tužbenog zahtjeva se sada meritorno u ovom ponovnom postupku odlučuje sukladno uputi iz ukidnog rješenja broj PŽ-3004/2023-2 od 3. travnja 2024.

50. Od posebnih troškova koji su nastali nakon donošenja ukidnog rješenja broj PŽ-3004/2023-2 od 3. travnja 2024. proizlazi de je nastao dodatan trošak pristupa punomoćnika odvjetnika stranka na ročište za glavnu raspravu održanu 11. lipnja 2024.

51. Pema ocjeni ovog suda tužitelj je mogao nakon primitka citirane drugostupanjske odluke u cilju izbjegavanja daljnjih troškova postupka odreći se tužbenog zahtjeva, budući tuženik koji se upustio u raspravljanje nije pristao na djelomično povlačenje tužbe, time bi se bez održavanja glavne rasprave donijela presuda na temelju odricanja i ne bi nastao niti za tužitelja niti za tuženika trošak pristupa na ročište za glavnu raspravu održanu 11. lipnja 2024., no tužitelj nije poduzeo navedenu procesnu radnju.

52. Budući tužitelj u odnosu na preostali dio tužbenog zahtjeva nije uspio u postupku dužan je tuženiku sukladno odredbama čl. 154. st. 1. u vezi čl. 155. i čl. 494.a. u svezi čl. 40. st. 4. ZPP-a prema vrijednosti predmeta spora od 13.270,00 eura naknaditi troškove postupka u iznosu od 200,00 eura na ime pristupa na ročište održano 11. lipnja 2024. uvećano za PDV od 50,00 eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. i Tbr. 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23, dalje Tarifa) koja se Tarifa primjenjuje u ovom postupku sukladno Tbr. 52. st. 3. Tarife i vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54. Tarife), a koji trošak je bio potreban za svrhovito vođenje postupka sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a i to po stopi za ostale odnose sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (»Narodne novine«, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.). Stoga je obavezan tužitelj naknaditi tuženiku trošak postupka u iznosu od 250,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom kao u toč. II izreke presude.

53. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

Bjelovar, 25. srpnja 2024.

Sutkinja
Zlata Bašek Skrba

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od primitka presude i rješenja, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Za stranku koja je bila obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, a na to ročište nije došla, presuda se objavljuje na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Smatra se da je ta stranka danom objave primila presudu i od toga dana joj se računa rok za žalbu. Žalba se podnosi u tri primjerka.

Broj zapisa: **9-3086a-bd6e6**

Kontrolni broj: **061e9-95c25-884d6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ZLATA BAŠEK SKRBA, L=BJELOVAR, O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.